

Список використаних джерел:

1. Лідовець Р.А. Змішані договори в цивільному праві України: автореф. дис. канд. юрид. наук. Львів, 2005. 19 с.
2. Цивільний процесуальний кодекс України : закон України від 18.03.2004 № 1618-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 40–42. Ст. 492
3. Штефан М. Й. Цивільне процесуальне право. Київ, 2005. 624 с.

ЛАВРОНЕНКО Владислав,
здобувач вищої освіти другого курсу
факультету підготовки фахівців для
органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
ЮНІНА Марина,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

**ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРИНЦИПІВ
У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ**

Цивільне право України (далі – ЦП) є самостійною галуззю права, як регулює майнові та особисті немайнові відносини між рівноправними суб'єктами цивільних відносин.

Слід зауважити, що найважливішою особливістю, яка відрізняє ЦП України від інших галузей права – це наявність диспозитивного методу правового регулювання відносин, які виникають між суб'єктами ЦП. Даному методу характерна так звана рівність сторін, які є учасниками цивільних відносин, тобто кожна сторона має рівні права та обов'язки, на відміну від імперативного методу, де наявне підпорядкування одного суб'єкта іншому [1,с.23].

Однак, попри особливий метод правового регулювання, також існують основоположні засади (принципи) які є ключовими напрямками діяльності цивільного законодавства. Принципи цивільного права - основні начала, найбільш загальні керівні положення цивільного права, що мають загальнообов'язковий характер.

Принцип цивільного права є не тільки чинником, що відрізняє цю галузь права, завдяки принципам здійснюється вся цивільно-правова

діяльність між суб'єктами ЦП України [2,с.48].

З вищевказаного випливає те, що принципи відіграють важливу роль у цивільному праві, недарма, загальні принципи ЦП України закріплено у ст. 3 Цивільного кодексу України. Зокрема, до них належать:

- неприпустимість свавільного втручання у сферу особистого життя фізичної особи (ніхто не може втручатися у приватне життя фізичної особи без її згоди, окрім випадків, які чітко зазначені в Конституції України);

- неприпустимість позбавлення права власності (цей принцип означає, що право власності є непорушним. Кожній особі гарантується незалежність та відокремленість від інших учасників цивільних правовідносин);

- свобода договору (учасники цивільних правовідносин можуть вільно вступати у договірні відносини та виборі умов, які будуть в них зазначатися);

- свобода підприємництва (особи вільні у виборі виду підприємницької діяльності, яка не заборонена законом);

- судовий захист будь-якого цивільного права у разі його порушення (цей принцип означає, що у разі порушення прав учасників цивільних правовідносин вони можуть звертатися за їх захистом до суду згідно з принципом інстанційності);

- справедливість, добросовісність та розуміння (цей принцип означає, що регулювання та охорона цивільних правовідносин мають відбуватися справедливо, добросовісно та розумно між учасниками цивільних правовідносин) [3].

Однак, принципи притаманні кожній галузі права, наприклад, адміністративній, кримінальній, конституційній, проте є те, що вирізняє принципи цивільного права від принципів інших галузей. Принципи цивільного права, по перше регулюють відносини між суб'єктами, тобто між фізичними, між юридичними особами з приводу майнових та особистих немайнових прав.

Ключовою ознакою, яка вирізняє принципи цивільного права від інших є рівність прав та обов'язків обох сторін цивільних правовідносин, що не притаманно іншим. Доповнюючи вищевказане слід наголосити на методі правового регулювання цивільних правовідносин, який є диспозитивним та прямо передбачає рівність прав та обов'язків суб'єктів даного виду правовідносин. На відміну від адміністративного права, де наявні спеціальні принципи, які уособлюють в собі імперативний метод правового регулювання та мають принципи які мають на меті виконання певного рішення керуючого суб'єкта підпорядкованим. У свою чергу, цивільні принципи надають суб'єктам вільний вибір поведінки, що саме і проявляється в диспозитивному методі правового регулювання [2,с.56].

Підсумовуючи все вищезазначене, слід зауважити, що принципи займають важливе місце в системі цивільного права України. Завдяки наявності спеціальних принципів, які притаманні лише даній галузі права відбувається регулювання відносин пов'язаних з майновими та особистими

немайновими відносинами.

Також, варто зауважити, що принципи цивільного права вирізняються з поміж принципів інших галузей права своїм диспозитивним характером, тобто вони направлені на те, щоб суб'єкти цивільних правовідносин самостійно обирали поведінку в тих чи інших цивільних відносинах, однак все це повинно відбуватися в межах чинного законодавства.

Завдяки основоположним засадам здійснення цивільно-правового регулювання можливо не лише досягти завдань, які покладаються на цивільне законодавство України, але й якісно забезпечити захист всіх учасників цивільних правовідносин.

Список використаних джерел:

1. Погребняк С. П. Основоположні принципи права (змістовна характеристика) : монографія. Харків : Право. 2008. 238 с.
2. Ромовська З. В. Українське цивільне право. Загальна частина : Академічний курс : підручник. К.: Атіка, 2005. 560 с.
3. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 02.10.2021)

ЛЕНКОВА Тетяна,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОКУРОР ЯК СУБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Однією з найактуальніших тематик є правовідносини в сфері цивільного права та процесу. Так як майже кожного дня люди зтикаються з правовідносинами в цій сфері. Такими відносинами можуть бути такі як розлучення, тобто під час розлучення у подружжя виникає спір з приводу поділу спільного майна. Вони ідуть до суду, подають заяву, яка потім розглядається судом. Тобто з моменту подання заяви до суду виникають цивільні-процесуальні правовідносини, та вони стають учасниками цивільного процесу. Важливим є те, що учасники цивільного процесу є